

Χαλίλ Γκιμπράν

Ο Προφήτης

απόδοση Δημήτρης Αθηνάκης

εικονογράφηση Anna Pirolli

επιλογή κειμένων Balthazar Pagani

Διόπτρα

Ο Ερχομός του Πλοίου

Εκλεκτός και πολυαγαπημένος, ο Αλμουσταφά δώδεκα χρόνια περίμενε στην πόλη της Ορφαλεζίας να επιστρέψει το πλοίο και να τον μεταφέρει στο νησί όπου γεννήθηκε.

Τον δωδέκατο χρόνο, ανέβηκε στον λόφο μακριά από τα τείχη της πόλης αιενίζοντας τη θάλασσα· και τότε διέκρινε το πλοίο που αχνοφαινόταν μέσα απ' την αχλή.

Εκείνη τη στιγμή οι πύλες της καρδιάς του άνοιξαν διάπλατα και η χαρά του φτερούγισε πάνω απ' τη θάλασσα.

Μα μόλις κατέβηκε τον λόφο, μια θλίψη τον κυρίευσε και η καρδιά του μίλησε: «Πώς θα φύγω γαλήνια χωρίς να με κυριεύσει η θλίψη; Όχι, όχι, δίχως μια πληγή στον νου δεν γίνεται ν' αφήσω αυτή την πόλη. Η θάλασσα, που όλα τα καλεί κοντά της, καλεί κι εμένα, κι οφείλω να μπαρκάρω».

Κι εκεί που βάδιζε, είδε πέρα μακριά άντρες και γυναίκες
να εγκαταλείπουν τους αγρούς και τ' αμπέλια τους
και βιαστικά να οπεύδουν προς τις πύλες της πόλης.
Κι άκουσε τις φωνές τους να τον καλούν με το όνομά του
και να φωνάζουν από χωράφι σε χωράφι για να ειδοποιήσουν
ο ένας τον άλλο για τον ερχομό του πλοίου.
Κι όταν πέρασε τα τείχη της πόλης, όλοι πήγαν να τον
συναντήσουν και τον φώναζαν σαν με μια φωνή.
Κι οι γεροντότεροι της πόλης στάθηκαν μπροστά και είπαν:
«Μη φύγεις ακόμα μακριά μας. Ήσουν λιακάδα του
μεσημεριού στο σύθαμπο του δειλινού μας και τα νιάτα σου
μας χάρισαν όνειρα να ονειρευόμαστε».
Κι οι ιερείς κι οι ιέρειες του είπαν: «Μην αφήσεις τα κύματα
της θάλασσας να μας χωρίσουν· μην αφήσεις ανάμνηση
να γίνουν τα χρόνια που πέρασες ανάμεσά μας».

Μα ποτέ, ποτέ, η αγάπη δεν γνωρίζει το ίδιο της το βάθος
μέχρι να 'ρθει του χωρισμού η ώρα.
Και τότε βγήκε απ' το ιερό μια γυναίκα που την έλεγαν
Αλμίτρα. Εκείνη που ήταν μάντισσα.
«Χαίρε», του είπε και συνέχισε: «Προφήτη του Θεού,
εσύ που αναζητούσες το υπέρτατο, για πολύ καιρό
γύρευες στις θάλασσες το πλοίο σου.
Ορίστε όμως που ήρθε το πλοίο και πρέπει ν' αποχωρήσεις.
Μα να τι σου ζητάμε προτού μας εγκαταλείψεις, μίλησέ μας,
πες μας την αλήθεια σου. Κι εμείς θα τη δώσουμε στα παιδιά
μας κι εκείνα στα δικά τους, για να μη χαθεί ποτέ».
Κι εκείνος αποκρίθηκε:
«Λαέ της Ορφαλεζίας, γιατί άλλο να μιλήσω εκτός από τούτα
που ακόμα και τώρα ταράζουν την ψυχή σας;»

Αγάπη

Και τότε είπε η Αλμίτρα: «Μίλοσέ μας για την Αγάπη».
Εκείνος σήκωσε το βλέμμα του και κοίταξε τον λαό,
που έμεινε ασάλευτος. Και με φωνή δυνατή είπε:

«Όταν σας γνέφει η αγάπη, ακολουθήστε την, ακόμα
κι αν τα μονοπάτια της είναι τραχιά κι απόκρημνα.
Κι όταν τα φτερά της σας αγκαλιάζουν, αφεθείτε, ακόμα
κι αν το οπαθί που κουρνιάζει εκεί μπορεί να σας πληγώσει.
Κι όταν σας μιλά, να την πιστεύετε, ακόμα κι αν η φωνή της
κάνει κομμάτια τα όνειρά σας, όπως ο βοριάς τον κήπο
καταστρέφει.

Διότι η αγάπη, όπως σας στέφει, έτσι μπορεί να σας σταυρώσει.
Διότι η αγάπη δίνεται, δεν δίνει, κι όταν παίρνει, παίρνει από
τον εαυτό της.

Η αγάπη δεν κατέχει και δεν κατέχεται· διότι η αγάπη αρκείται
στην αγάπη.

Και μη σας περάσει απ' τον νου ότι μπορείτε να ορίσετε
τη ρότα της αγάπης, διότι, αν βρει ότι αξίζετε, εκείνη ορίζει
τη δική σας ρότα».

